

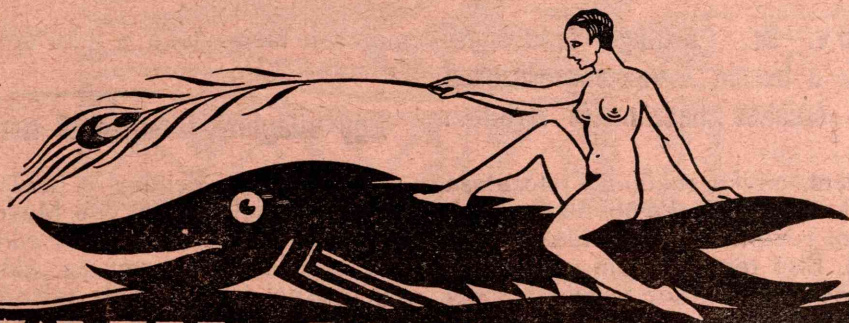
Illusztrált szám!

Illusztrált szám!

II. évf. 30. sz.

Timișoara, 1929 július 23

Ára: 20 lei, 3 ckor., 8 dinár, 2 lira, 50 Groschen
Bucarestben 25 lei, Prix France 2 fr. 50 cent

KAVIAR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAÍVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Akt-tanulmány

Érdekes hírek a nagyvilágból

A szüzességi öv. Dr. Pachinger Luis egyetemi tanár és régész a berlini orvuskongresszuson az alábbi rendkívül érdekes beszámolót tartotta:

1889 nyarán történt, amikor rokonaim látogatása előtt Felsőasztria egyik vidéki városkájában tartózkodtam. Iskolás koromból ismertem még a vidéket, mely tele van régiségekkel. Első reggeli sétám a várostól tíz percnnyire fekvő ósdi templomhoz vezetett, mely a XV. században épülhetett.

A templom sekrestyését és a templom szolgáját még a múltból jól ismertem és éppen tájékozódás céljából fel akartam őket keresni, amikor mindkettőjüket megpillantottam, amint éppen élénk diskurzusba merültek néhány kőművessel. Közelükbe érve szívélyesen üdvözöltek és mindjárt tudomásomra hozták, hogy azon a helyen a templomban, ahol az oszlopot akarják felállítani, meglehetősen mélyen a földben egy nagy ólomkoporsót találtak, melyet éppen most akarnak kinyitni. A régiségek után már akkoriban is nagyon melegen érdeklődtem és kéresemre az emberek hozzájárultak, hogy a koporsó átvizsgálásánál magam is jelen lehessenek. A koporsó 180 cm. hosszú lehetett, feketésszürkére oxidálva, de minden felírás vagy egyéb jelzés nélkül. A forrasztások épek voltak és csak nehezen sikerült a primitív késsel a fedőt leemelni. A koporsó belsejében sárgára fakult deszkák között feküdt a halott.

A jól konzervált fejen dus aranysárga hajfonat ékeskedett. A testet sötétbarna damaszkyszerű ruha fedte, a kezek lovaglókeztükbe bujtatva, a mellén összekulcsolva feküdt.

A pompás, ép fogazat fiatalásra következtetett, a művészi hajfonat és drága ruha pedig bizonyította, hogy egy előkelő dáma fekszik előttünk. Ovatosan kiemelték a tetemet a deszkák közül. A felső ruha eltávolítása után a szertefoszlott fehérnemű közül az aszott husból pedig mindenütt a csontvégek villantak elő. Közelebbről vizsgálva a széteső részeket, csodálkozva láttunk egy vaskarikát a dereka körül, melyhez alulról és felülről egy acéllemez volt két zárral megerősítve. A hátsó lemez, mely a farron huzódott fel, már össze volt rozsdásodva és érintésünkre szétmállott, de elől, az ágyékon fekvő lemez még teljesen ép volt, ugyiszintén a belső felületen alkalmazott párnázás.

Mi ez? A sekrestyés annak a véleménynek adott kifejezést, hogy egy különleges sérv-öv. Nekem is az volt előbb a véleményem, hogy valamilyen sérvkötő, vagy hasonló bandázs.

Az emberek lefejtve, éppen el akarták dobni a haszontalan szerszámot, de bennem felébredt a gyűjtő szenvedély, elkértem és — hogy a végére érjek — egy különlegesen érdekes német „ártatlansági-övet” nyertem vele. Későbbi kutatásaim nyomán sikerült megtudnom, hogy egy nyolcvanéves német báró fiatal felesége volt a koporsóba temetve, akit — maga tehetetlen lévén — örök szüzességre kárhoztatott a féltékeny várur, egy pusztító belegség azonban ha-

marosan megváltotta a földi pokoltól a fiatal leány-asszonyt.

Egy világhírű filmrendező fantasztikus nászutja.

A Frankfurter Zeitung M. L. aláírással hihetetlennek látszó történetet közöl Joe Mayról, a világhírű filmrendezőről és feleségéről. A cikk ugyan nem mondja meg világosan, hogy az alább következő és a regényesnél is tulzottabb kaland szereplője Joe May, a híres filmrendezővel azonos, viszont a részletes és pontos személyi adatok annyira ráillenek a világhírű filmrendezőre, hogy a singalézek szigetén történt események hőse kétséget kizáróan csak ő lehet. A nagy német lap szerint mr. Joe May és felesége, mrs. Elis May Amerikából nászutra indultak, de nem a frekventált fürdőhelyekre, hanem egzotikus vidékekre. Így érkeztek el azután egy singalézekről lakott kis szigetre, ahol a benszülöttek éppen a termékenység istennőjének ünnepélyét ülték és ennek örömére ősi szokás szerint nagy táncvigalmat rendeztek. A singaléz hagyományok szerint ilyenkor az a szokás, hogy a táncra kész ifjak sorban odajárulnak a körülöttük kört képező fiatal lányokhoz és amelyik nekik megtetszik, azt táncra kéri. Ha a lány hajlandó az ifjuval táncolni, úgy az annyit jelent, hogy tánc után a lány már nem megy haza, hanem kunyhójába követi a férfit, akinek a singaléz jogok szerint elismert felesége lesz.

Javában állt a tánc, mikor Mr. Joe May feleségével együtt az ünnepségek színhelyére érkeztek és szerény szemlélőként elkeveredtek a nézők soraiban. A sziget fejedelmének fia — bronzbőrű, hiányosan öltözött gyönyörű szép fiatalember észrevette a fiatal amerikai hölgyet, aki rendkívül megtetszett neki. Odalépett hát elébe és hibáiban kiejtésű angolossággal táncra kérte mrs. Elis Mayt.

A fiatal asszony eleinte vonakodott, azonban férje unszolására a benszülött táncos karján beállott a sorba ő is. Tánc végeztével azonban hiába akart visszatérni férjéhez, bronzbőrű karok fogták le és kényszerítették, hogy a fejedelem fiának kunyhójába térjen, mondván, hogy singaléz törvények szerint most már annak törvényes felesége lett. A megrémült férj hiába tiltakozott, hiába ajánlott fel nagyösszegű váltságdíjat, a nőt nem engedték szabadon. Mr. May ekkor a koloniális csapatok parancsnokához fordult segítségért, az azonban vállat vont és kijelentette, hogy legnagyobb sajnálatára nem tehet semmit, ő köteles a szigeten uralkodó évszázados hagyományokat respektálni és a benszülöttek belügyeibe nem avatkozhat bele. Így Mrs. Elis Mayból egy tánc miatt az egyik singaléz sziget fejedelmének felesége lett.

A történet epilógusaként a „Frankfurter Zeitung” még megírja, hogy a fiatal amerikai nő hét hosszú hónapot töltött az egzotikus szigeten és amint visszaérkezett Amerikába, haladéktalanul megindította férje ellen a válópört.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara (Temesvár) Fabrica
Alea Dumbrovei (Vadászerdei
alé) 11

Folyószámla:
Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank fiókjánál Timisoara

Egyes szám egész Romániában
20 lei, Bucurestiben 25 lei

Jugoszláviában 8 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 gar.; 2 lira; 2'50 fr. frank; 50 pf

Előfizetési ára Romániában:

Egész évre	—	—	950 lei
Fel évre	—	—	480 lei
Negyed évre	—	—	240 lei
Jugoszláviában 1/4 évre	100 dinár		
Csehszlovák.	"	40 c. kor.	
Ausztriában	"	6 silling	
Németországban	"	3 márka	
Olaszországban	"	20 lira	
Magyarországon	"	9 pengő	

Külf. előfizetések külföldi f. szám-
lainkra fizetendők be. Magyaror-
szágiak postán, utalványon küld-
hetik be.

Főszerkesztő:

IFJ. KUBAN ENDRE

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Művészeti szerkesztő:

Gruber Kálmán

Hirdetési tarifa: Hasábmiliméterenként 2 lei Hirdetési díjak előre fizetendők. — Lapunkban megjelent novellák, regények
és más közlemények átvétele, reprodukálása és előadása szigorúan tilos és bármely államban törvény szerint lesz büntetve.

Fidibusz

— Eredeti kézirat. Írta: Pék Dezső. —

— Luigi!
— Livia?
— Milyen levél volt az?
— Melyik?
— Az, amelyiket most el-
dugtad!
— Ugyan, nem dugtam el,
csak eltettem!
— És miért nem olvasod
el?
— Később akartam elol-
vasni.
— Amikor egyedül leszel?
— Igen... nem... most
nincs kedvem elolvasni.
— Te, az a levél egy nő-
től van!
— Nem tudom, hisz még
nem olvastam.
— De én tudom. Parfeu-
mos, feltűnően hosszukás,
rózsaszínű boríték és gyalá-
zatosan nőies írás... ne is
beszéljünk róla, igen-e vagy
nem!
— Jó, hát akkor ne be-
széljünk róla.
— De én azt a levelet ol-
vasni akarom, add ide!
— Ugyan kérlek, csak nem
gyanakodsz? Légy nyugodt,
ha valamilyen kompromittáló
levélről lett volna szó, gon-
doskodtam volna, hogy ne

előtted kézbesítsék ki nekem,
meg annak a nőnek is lenne
annyi esze, hogy ne a laká-
somra irjon, csak nem akar-
na téged erővel féltékennyé
tenni?

— Azt te nem tudhatod...
a dolog mindenesetre ször-
nyen gyanus nekem, annál
is inkább, mert egy hónapja
ismét nagyon kedves és elő-
zékeny vagy velem szemben
és ez sohasem jelent jót. Ez
azt jelenti, hogy szeretőd
van!

A férfi könnyed mosoly-
gással igyekezett trétára ütni
a dolgot és mindenáron azon
volt, hogy feleségét lebeszélje
arról, hogy a levelet el akarja
olvasni, de amikor a fiatal
asszony egy nagy jelenet
után könnyekkel a szemé-
ben, sirva könyörgött neki,
engedett.

— Hát jól van, tudj meg
mindent. Nincs szeretőm, be-
csületemre mondhatom, de
volt. Volt, azonban egy hó-
nappal ezelőtt szakítottam
vele. Ő írja nekem ezt a
levelet, megismertem az írá-
sát a borítékon. Valószínűleg
szemrehányásokat tesz ne-

kem, miért hagytam ott, any-
nyi lesz az egész, tessék,
olvasdd el.

Odaadta a levelet az asz-
szonynak, aki lázasan szaki-
totta fel és futotta át sorait:

„Elhagytál, hogy visszatérj
feleségedhez — ezt mondtad
nekem durva tapintatlanság-
gal, amit te nyílt őszinteség-
nek neveztl. Feleségedhez
tértél vissza, így még jobban
megcsalsz, mintha más va-
lakiért történt volna ez, akit
szeretsz. Mert nagyon jól
tudom, hogy a feleségedet
nem szereted, mint ahogy a
feleséged sem szeret téged.
Ha ebben kételkednél, láto-
gass csak el délutánonként a
a Belföldi u. 42. sz. alatti
garconlakásba, ahol egy fess
huszárfőhadnagy lakik és
ahol hetenkint legalább há-
romszor a feleségedet is vi-
szontláthatnád.”

Ezekre a pontos adatokra
Livia kezében lehanyatlott
a levél és rózsás arca ha-
lálápadt lett. Egész testén
ideges borzongás szaladt vé-
gig, ajkai megremegtek, egy
pár lépést hátrált és a pam-

lagra roskadt. Kis kezeiben zizegve zsugorodott össze a végzetes levél és ujjai feszes ökölben kapcsolódtak rá. A férje tanácstalanul állt előtte pár percig, azután csendesen odament hozzá, letérdelt eléje és átölelte két gömbölyű, selyemharisnyás térdét, fejét bűnbánólag hajtotta az asszony párnás ölébe.

— Livia, édes kicsikém, drága kis babám, hát ugye, nem volt érdemes olvasnod azt a levelet... hiszen bevalloztam Neked, mi volt, de esküszöm, csak volt, azóta nem is láttam, de nem is akarom látni azt a nőszemélyt... Édesem, hát ne vedd annyira szivedre a dolgot, hidd el, higj nekem, csak téged, egyedül csak téged szeretlek... és nem hiszem, hogy ebből a levélből is nem arról győződhet volna meg, hogy igazat beszéltem... na add ide... hát miért fogod olyan görcsösen... hát add ide szépen...

Livia minden erejét összeszedve védekezett.

— Ezt a gyalázatos levelet nem is szabad többé a kezébe vened!

— De hát mit akarsz vele tenni? — kérdezte férje csodálkozva, azután, mint aki nek hirtelen eszébe jut valami, még jobban magához ölelte az asszonyt — nem, nehogy valami ostobaságot tégy Livia, oh, sejtem, mit forgatsz a fejedben... el akarsz hozzá menni ezzel a levéllel? Skandalumot rendezni? Nem Livia, nem ismered az ilyen nőszemélyeket... Livia add hát ide azt a levelet...

De az asszony még hisztérikusabb erővel préselte azt ujjai közé, úgy hogy a férfi csak erőszakkal, hosszasan tusa után tudta kicsa-

varni ujjai közül. Livia hal- kan fölsikoltott és görcsös reszketéssel, ideges kiabálással vetette magát végig a pamlagon:

— Esküszöm, hazudik...

Luigi megkönnyebbülten bujt hozzá, simogatta meg és csókolta össze.

— Na látod, ugye, magad is belátod.

Ujjai között megzizegett a levél papirja, karjai között megborzongott az asszony. Gyöngéden megsimogatta és úgy sugta a fülébe:

— És félsz talán még mindig, hogy talán hatással lesz reám ez a levél, amit most nekem írt? Esküszöm, édes szívem, teljesen hidegen hagy és még ha annyi bűz árad is ki belőle, hogy más megolvadna tőle, én legfeljebb a szivaromat ha meggyújthat- nám vele...

Hirtelen ötlettől megkapva fölemelkedett.

— Na nézz, hát nézz csak ide...

Livia ijedten, összegubbaszkodva, ijedt szemekkel, nehéz lélekzettel nézte a férfit. Az elővett tárcájából egy szivart, lecsipte végét, szájába tette, azután megfogta a levelet. Hirtelen összesodorta fidibusznak, a kandalló lángjánál meggyújtotta, rágyújtott szivarjára s a következő pillanatban a rózsaszínű levél utolsó foszlányai hamuvá váltan röpültek be a tűzbe.

Livia görcsös tagjai fölengedtek, két gömbölyű keblének vadul pihegő irama lassan alábbhagyott, ajkaiba visszatért a vér, arcába az élet és szemeinek ijedt csillogása boldog örömtől fénylő lett. Fölemelkedett, odalépett férjéhez, pár másodpercig némán nézett rá, azután hirtelen hozzáugrott, átkarolta szenvedélyesen, vadul feszi-

tette hozzá karcsun párnás, hajlékony testét és bódultan reszketve, gyönyörítasan sugta a fülébe:

— Luigi, édes Luigim, úgy szeretlek...

A férfi lázas örömmel ragadta karjaiba, a levegőbe emelte, visszavitte a pamlagra és eszeveszett csókvi- har közben hámozta le tes- téről ruháit...

Intim kabinet.

Két zsidó megáll egy kirakat előtt, amelyben két nő meztelen aktja diszeleg.

— Eine Unverschämtheit, — mondja az egyik.

— Warum?

— Nu, für e Hemd haben Sie kein Geld, aber sich nackt foto- grafieren, dass ja.

A Blau-lány megkérdi az ud- varlójától:

— Mondja Samu, miért nem be- szél már a papával?

— Nem tudom elcsipni.

— Hogy-hogy?

— Tartozik ezer lejemmel.

— Tessék főnök ur! Tízszert egymásután adtam össze azt a számoszlopot.

— Nagyon helyes fiatalembert, szeretem az alapos munkát.

— Igen kérem. És itt van mind a tíz eredmény.

Két férj diskurál. Szidják az asszonyokat. Azt mondja az egyik a hirtelenebb:

— Az első férfit, aki megnősült fel kellett volna akasztani!

Mire a másik, a nyugodtabb:

— Az elsőnél még van enyhítő körülmény, de a második valóban hülye volt.

3 nap alatt eltüntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Éjszakai sorok Ifj. Kubán Endréről.

Nem tartozom azok közé az irodalmi nagyképűsködők közé, akik a száraz kritika oldalfegyverére támaszkodva bírálják, ítélik, dicsérnek, szidnak, imádnak, vagy akár ledorongolnak. Véleményem szerint az olvasóközönség a legjobb kritikus.

Ezért előre kívánom bocsátani, hogy Ifjabb Kubán Endrét nem szándékozom felfedezni a magyar olvasóközönségnek, mert lapunk olvasóinak különben is kedvelt csemegéje egy Kubán-írás.

Vannak emberek, akik arra születtek, hogy az éjszakának fogadják gyermekei gyanánt éljenek. Nappal, álmosan, melonkolikusan járnak, kelnek és dolgoznak, de mihelyt előre küldi első hírnökeik az éjszaka, kitágulnak orrcimpáik, mint a kőzárók, amikor hosszú idő után az isteni kekóhoz jut. Ezek az éjszakának rabszolgái. Két csoportba lehet osztani azonban ezeket is. Vannak, akik azért éjszakáznak, mert így akarnak feltűnni, vagy az éjszaka ből élnek és vannak, akik azért éjszakáznak, mert ez lelki kényszer náluk.

Mint iskolatárs Ifjabb Kubán Endrének, feljegyeztem a következő kis apróságait. Internátusban laktunk együtt és egy hajnalban arra ébredtek, hogy valaki mozog az ablakban. Odanéztek és látom, hogy barátom ül ott. Amikor megkérdeztem, mit csinál, egyszerűen azt mondta:

— Barátom, tragikus dolog, de való, nem tudok aludni. Huz az éjszaka, hiv, csábít. Távolról ismeretlen vágyakat, gyönyöröket hoz felém a szél, el nem csókolt csókok repkednek a levegőben. Valamelyik párisi Dancingben most csábítják el azt a leányt, akivel álomban számtalanszor éltem át parázsló éjszakákat. Téged irigylek, mert te nyugodt és kiegyensúlyozott életet élsz. Te tudsz irni mámor nélkül, de én nem tudok élni írás nélkül.

— Azután legyintett a kezével és feltette monokliját, egy tangót füttyrészve tovább bámult ki az ablakon.

Az első szép tavaszi napon több barátommal együtt ültem az egyik temesvári bárban, amikor belépett Ifjabb Kubán Endre. Valószínűtlenül simára borotválva, enyhe orosz kölnivíz illatot árasztva maga körül, mely rész szabásu krém nadrágban, mely alul pompásan hullott lakcipője or-

rára, csillogó monoklijával olyan volt, mintha egy külföldi divatlapból vágták volna ki. Unottan, splenes arccal ült le mellem és fáradtan fityegette szájában a szalmaszálat, mely egy koktailben nyert befejezést.

Egyszerre csak élénken fordult felém és megkérdezte:

— Gyerekek, ki az a ragyogó nő, aki odaát ül Barna Sándor színházi ember asztalánál? — Azután be sem várva válaszukat, a tőle már megszokott hévvel azt mondta: — A nő le lesz ütve a kezéről. Lekacsolom!

Szeme megélné, csillogni kezdett. A monokli lekerült a szeméről és azzal élénken kezdett játszani a koktailos pohárka felett. Később felállt:

— Gyerekek, a világ legszebb foxblúdját fogom most eltáncolni a nővel — és azután elment. Két perc múlva táncolt. Tíz perc múlva az asztalnál ült és egy félóra múlva már a második tüveg pezsgőnél tartottak. A negyedik tangónál Ifjabb Kubán Endre kijelentette, hogy mindig ilyen nőre vágyott és hogy szívesen lenne juhász kutya, vagy akár ölbeli kutya a nőnél. A hetedik foxnál már szerelmet esküdött és a nyolcadik valcer után egy csokor virágot vett a nőnek.

Azután egyszer csak eltűntek. Hajnalban, amikor haza mentünk, találkoztunk Barnával, aki elkeseredetten füttyölt egy bánatos tangót.

Elmondta, hogy elkísérték a nőt autón. Azután elváltak egymástól. Neki azonban gyanus volt a költő sietése és utána ment; akkor látta, hogy Ifjabb Kubán Endre kulcsot vesz elő, kinyitja a nő lakását. Tudniillik, amíg Barna elérzékenyülten vallott örök hűséget a nőnek, az Kubánnak a kezébe nyomta a kapukulcsát és a lovat, aki megértette ezt az ékes virágbeszédet, sietett lerázni őt és eleget tenni édes kötelességének...

Néhány hét múlva felnyitottam ezt a lapot és abban egy Kubán novellát találtam, melynek témája ki sértetiesen hasonlított az éjszakai kalandhoz. Ezért hatnak tehát olyan valószínűen novellái és írásai, mert azokat legtöbbször az életből meríti.

Csáky Elemér.

Izléses levélpapírt és boritékot

lapunk nyomdája legolcsóbban készíti.

Levelezőlapon is megrendelhető.

Hetérák tudománya.

— Szanszkrit igazságok. —

A hetairák fátyollal övezik derekukat, de csak azért, hogy a férfiak vágyait felcsigázzák, nem pedig szemérmességből. Gyönyörű köntösöket hordanak, hogy szerelmes vágyakat ébresszenek, nem pedig illendőségből.

Huslevet isznak, hogy erősek legyenek a férfakkal szemben, nem, mert természetes kívánságuk van rá. Ha szeretik a dalt és a többi művészeteket, csak azért van ez, hogy fitogtassák ügyességüket, nem pedig, mert gyönyörűséget lelnek bennük.

A szenvedély pirossága ég ajkukon, de nem a szívükben. Egyenes a karjuk, de nem a lelkük. Csábítóan emelkedik keblük, de nem az igaz mivoltuk minden szépért, amelyben a jók gyönyörködnek.

Csábítás van az öltözköztetésben, de nincs bennük becsület a nemes születéstűkkel szemben, kiktől elrabolták vagyonukat. Lassu méltóság a járásukban, de nem a meszterkedéseikben, melyekkel a férfiakat kiszípolozzák. Mámor van az ajkukon, de nem érzik egy igaz férfi ölelésében.

A hetairák mohó kívánsággal nézik még a fiut is, izzó szenvedélyt színelnek a vénnek, forró tekintettel korbácsolják a tehetetlent s a beteget is.

Izzadság csepje a bőrtükön, de szívüket nem itatja át a gyöngédség. Remegést színelnek, de érzéketlenek s kemények, mint a kő.

Szemérmetlenül ringatják csipőiket, s nincs bennük finomság. Meszterkelt a tekintetük. Odaadják egész testüket, de szívük dobbanását nem adják soha. Noha a szerelem lámpásai, nem ég bennük drága olaj.

Testük halmait, mint a Meru-hegyet, ezernyi hitvány férfi látogatja. Mint a ravasz fejedelem, kerülik azt, akinek nincs pénz.

A méh és a hetaira úgy csókolják a virágot s a férfit, hogy hosszan kiszíjják — üresre szípolozzák őket.

Hamis szenvedéllyel csábítanak, mindig férfi karjában, mindig férfi útése alatt.

Sorsverte férfi, ki hetairákra pazarolja vonzalmát, előrenyújtott, kifosztott kézzel, kifosztott élettel lök ki.

Temesvári nő

— Eredeti kézirat. — Irta: Ifjabb Kubán Endre. —

Temesvári nők, asszonyok, leányok olyanok talán, mint a többi asszonyok, akik szanaszét szórva élnek különböző nagyvárosokban Párizsban, Londonban, Bukarestben, Berlinben, Kamcsatkában meg tudom is én hol. Végtelenül apró, finom kis nőianszokban különböznek a többitől. A bécsi nő édeskés, valcertáncoló típusától épp oly messze áll, mint a berlini asszonyok mesterkélty, magukra erőltetett mondaintségétől.

A temesvári nőkben azt hiszem, egyesül a többi női típusokat jellemzők tulajdonsága. Kevert fajta. Az idők hosszú folyamán lassan kialakult, megszületett a temesvári nő. Azzal, hogy kevert fajtának nevezem, nem mondom semmiféle sértőt. Sőt!

Temesváron évszázadok óta a legteljesebb egyetértésben élnek az egymástól különböző nemzetiségűek. Már Krisztus előtt, úgy vélem, együtt csalták meg férjeiket az asszonyok a rómaiakkal és a ben-született férfiak viszont vigasztalást fájó sebeikre a római asszonyoknál kerestek és minden bizonnal talál-tak is. A bánságban románok, magyarok, franciák, németek, szlávok élnek békés meghittségben. Tehát a latin, fin-ugor, germán és szláv népek együttéléséből fejlődött ki a temesvári nő. Az együttélést nem kell komolyan gondolni.

Valit már régóta ismerem. A háboru alatt, amikor minden épkézláb embert a harctérre vittek, hogy pótolják az időközben letépett karokat és leszaggatott lábakat, csinos sapkát csináltatott magának és fel-csapott villamos kalauznak.

Ugy emlékszem, hogy az ő kocsijának volt a legnagyobb forgalma, bár a forgalom azóta sem csökkent nála. Ellenkezőleg! Pletykálkodni azonban nem szokásom és így csak a megtörtént tényeket regisztrálok kronologikus sorrendben. Vali, ezt el kell ismerni, igazán kitűnően teljesítette hivatalát.

Megmásíthatatlan véleményem, hogy azóta sem teljesített szolgálatot pontosabban és szigorúbban jegyzedő a városi villamosokon, mint őnagysága. Kérlelhetetlenül behajtott mindig a pénzt a jegyekért és a randevukért. Mert Valival lehetett beszélni. Nagyon jó szívű nő volt.

Könnyen engedett. Ha nem pénzről volt szó. Mert Vali üzleti nő volt. Okos asszony.

A multkor találkoztam vele. Éppen egy csodálatos Buick kocsiból szállt ki. A sajátjából, persze! A soffőr alázatosan meggörnyedve szalutált urnőjének. Önkéntelenül is a kalapomhoz kaptam és üdvözöltem. Vali hidegen elnézett a fejem fölött és tekintetével haragos villámokat szórt.

Világosan láttam, hogy most haragszik és köszönésemet inzultusnak veszi. Mert nem felejtettem el. De lehet, hogy adós maradtam neki egy villamosjegy árával, de ez nem olyan valószínű. Ismétlem, Vali nagyon pontos nő volt...

A Lloydsoron történt. Temesvár Champ-Elysées-en. Az áprilisi nap pazarlón szórta szerteszét napsugaraikat. Az egyik korzó-széken két pompás bokát fedezek fel. Kigyóbőr cipőkbe bujtatott hercig lábacsák, pókháló vékony selyemharisnyába öltöztetett formás lábak. Elragadóan sikkos tavaszi kabát, kevés rúzsral borított száj, nevető, pajkos szemek. Rövid habozás után a fentebb leírt észbontó tárgyak tulajdonosához léptem.

— Mademoiselle, ön olyan egyedül ül itten, hogy nem tudok ellentálni a vágyának. Kérem, ha esetleg nem vagyok terhére, engedje meg, hogy helyet foglalva ön mellett, néha szót váltsunk egymással.

— Örömmel uram, bár a személyemet illetőleg, téved. Nem tartozom azoknak a hölgyeknek szála-momraméltó csoportjához, akik hivatalosszerűen várják a férfiak meg-szólítását. Menyasszony vagyok...

Rövidesen megtudtam mindent tőle. Ime: Hivatalnok leány. A főnökét nem szívelheti, mert az udvarolni akar neki, holott vőlegényét szereti, aki most külföldön végzi az egyetemen utolsó évét. Fizetése havi ötezer lei. Szerencsére olcsó varrónője van, aki ügyesen dolgozik. Keveset eszik és rengeteget táncol. Nem az erotika miatt. Hanem a sportért. Imádja a munkát. Nem stréberségből. Mert ő lart pour lart doldozik...

A jegygyűrűjét nem hordja, mert ez már nem divat. Odahaza, ezt bizalmasan vallotta meg nekem, azért

mindig az ujján van. Nagyon szereti vőlegényét.

Éjjeli utáni bárhangulat az egyik temesvári lokálban. A parketten táncoló párokra a lámpák különböző színeket kevernek. A jazz halkan, sok érzéssel játsza az Ich küsse Ihre Hand Madame elégikus tangót. A táncnak vége. A párok szétválnak és helyre jönnek.

Az egyik ismert ügyvédnek a felesége nagyobb társasággal pezsgőzik. Szakadatlanul táncol és iszik. Mint egy kefekötő. Ugy füstöl, mint egy gyárkémény. Szivart szív. Hangosan nevet. A következő pillanatban már ellágyulva énekel egy tangót. Halkan. Finoman, diszkréten.

A társaságból most valaki odaint a jazzhegedűst. Valamit sug a fülebe. A zenészek izgatottan készülődnek. A saxonista fuvolát kapar elő remegő kezekkel az egyik tókból. És most hirtelenül, váratlanul felzokog, felsír a Kaméliás asszony. Édes-busan csendülnek fel csodálatos tisztasággal a rég nem hallott melódiák. A mixer csodálkozva áll kezébe felejtve a koktairázót, a pincérek értelmellenül néznek.

Az asztalnál pedig hangosan felzokog, felsír a nagyságos asszony. Egy modern asszony, 1929-ben, bárban, pezsgő mellett, finom szivartól illatos szájjal, siratja a kis tudóbajos, szegény, szerelmes, sokat csalódott, az életben elbukott, de a szerelem szent tisztító tűzében makulatlan szüzzé vált Gautier Margitot. A halálos ágyán vergődő kis éjjeli pillangó tragikus életének egyetlen nagy szerelmét várva, most meg végsőt fuldokolva, miközben sminkelt arcú, beretvált szemöldökű, csarlesztont táncoló, mindenkivel flörtölő nagyságos asszony önfeledtem zokog az asztalra borulva...

Elegáns, mondain asszony, bárban mulatás közben van szíve nyilvánosan mindenki előtt pörérvetködni, megmutatni igaz lelkiületét, szívének legtitkosabb kamráit, azt, hogy érző szíve van, szereti a szépet, tud lelkesedni a művészetért és imádja a romantikát.

Édes szép asszonyom, azt hiszem, hogy ön reprezentálja leghivebben a temesvári női típust, mert egyésítve van önben minden szép és nemes, jó és rossz, ami csak a nő igaz nővé teszi a Temesvári Nővé varázsolja.

Azt hiszem, szerelmes vagyok egy aradi uriasszonyba...

sze-
egyik
ketten
ömbö-
hal-
z Ich
égikus
párok
a fe
ezsgö
szik.
mint
Han.
llanat-
y tan-
eten.
odainti
a fü-
készü-
kapar
x tok-
atlanul
sszony.
csodá-
hallott
va áll
zót, a
k.
an fel-
sszony.
29 ben,
m szí-
a a kis
s, so
bukott,
üzében
r Mar-
dó kis
letének
a, most
közben
öldökü,
enkivel
onfeled-
va...
y, bár
szíve
pörére
kületét,
it, azt,
a szé-
etért és
hiszem,
vebben
egye-
szép és
k a női
i Nővé
vagyok

sol
látj
gyo
a l
tor
szé
bel
csc
var
tar
tis:
vel
ne
sze
me
vo
vo
po
tás
és
ho
ge
ho
a
rei
he
ség
csi
ist
áll
év
ná
fel
lo
gá
ru
tál
sz
a
ru
ütt
ké
lar
gá
gy
pa
tai
ne
va

e-
ik
en
5-
l-
h
is
ok
e
5-
k.
nt
n-
t-
n-
ti
a
ü
ar
k-
ul
y.
a
ott
áll
a
el-
y.
n,
zi-
tis
o
tt,
en
r-
is
ek
ost
en
ti,
vel
d-
ir
ve
re
ét,
zt,
é-
és
m,
en
e-
és
nöt
vé
ok

soha
látja
gyok
a pé
„S
tor u
szég
ben
csod
vann
tartá
tiszt
vel
ne j
szólj
meg
vost
vosi
pok
tásb
és a
hog
gek
hog
a ké
rend
hely
ség

A
csét
isme
áll a
év k
nács
felöl
lok,
gálta
rum
tálta
P
szer
a va
rult
ütöt
„
kép
lanu
gály
„
gyo
„
patt
„
tam
nem
vald

soha többé férfié nem leszek és látja doktor ur, most ujából itt vagyok Ugyanis vissza kellett fizetni a pénzt és ettől lettem újra beteg”.

2.

„Szégyeltem magam eljönni doktor urhoz, hogy mindenki megtudja szégyenemet”, — beszélt el egy ízben egy fiatal asszonyka. Általában csodálatos, hogy milyen tévhitben vannak az emberek, az orvosok titoktartására vonatkozólag. Egy rendőrtisztviselő is meglepett egyszer evvel a kérdéssel, hogy kivételesen ne jelentsem be az ő esetét, ne szóljak ismerőseinek. És amikor megmagyaráztam neki, hogy az orvost erre eskü kötelezza és az orvosi titoktartás megszegzése hónapokra szóló fegyházba helyezi kilitásba és ír elő, nagyon csodálkozott és azt mondta, hogy úgy hitte, hogy a nemi és infekciós betegségek kivételt képeznek. Elképzelhető, hogy milyen véleményrel van erről a kérdéstről a nagy tömeg, ha egy rendőrtisztviselő sincs tisztában a helyzettel. Hány elhanyagolt betegség származik ebből a balhítból...

3.

A mai nap két ember sorsát pecsételte meg. Az egyik olyan lelki ismeretlenséget követ el, mely közel áll a gyilkossághoz. Egy harminckét év körüli férfi keresett ma fel és tanácsomat kérte egy kis sebes hely felől. Ha már „sebes hely”-ről hallok, éppen eleget tudok. Megvizsgáltam és egy kimondott „Ulcus durum”-ot, röviden syphilit konstaltam.

Páciensem már a konsultáció alatt szerfelett izgatott volt. Amikor pedig a valóságról értesítettem, tűzbe borult arca és homlokán verejték ütött ki.

„Mit tegyek? Nem megy másképpen”, mormogta szinte öntudatlanul, aztán felsóhajtott:

„Tényleg olyan veszélyes? És ragályos?” kérdezte tőlem elhalóan.

„Igen”, szoltam én, „sőt nagyon is”.

„Holnapután van az esküvőm”, pattant most ki a nagy titok.

„Ez valóban rettenetes”, válaszoltam neki, de ezzel a betegséggel nem szabad házasodnia. Minden valószínűség szerint syphilis, de még,

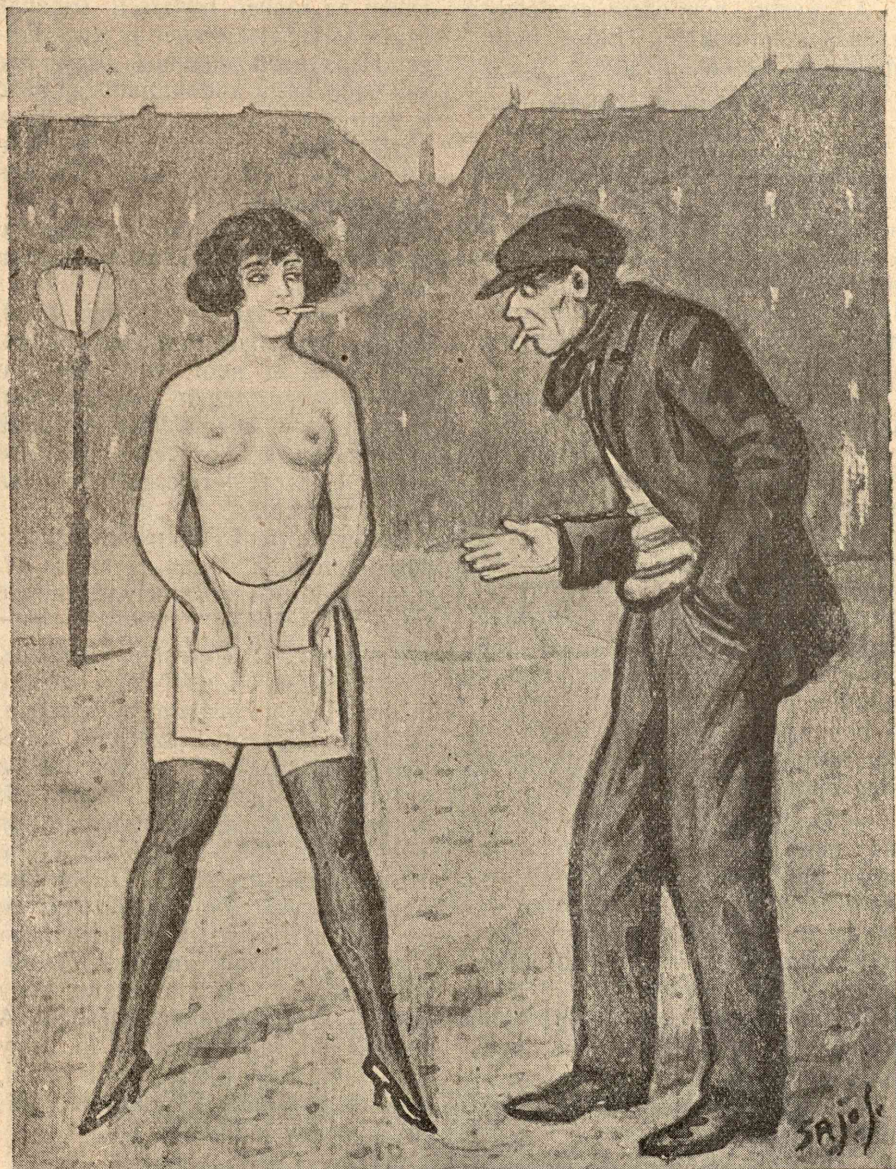
ha könnyű fekély is, nem szabadna gyógyulásig megesküdnie. Megferőzhetné fiatal feleségét is. Hacsak mindent be nem vall neki és a gyógyulásig különváltan élnek”.

„Merőben lehetetlen. Miért, nem mondhatom Önnek. És visszatáncolni sem tudok”, volt a felelet. Kérdésemre elmondotta azután, hogy legénybucsut tartott, felhozott az ut

cáról egy leányt, szép és fiatal teremtest és pár hét múlva keletkezett az ominozus seb.

Minden rábeszélésem hasztalan volt. Hiába hivatkoztam felesége egészségére, az utódokra, végül szó nélkül elrohant és két nap múlva megházasodott.

Dr. Nemó.

Apacsok

— Eredeti akvarell festmény. —

Granatir

Műkelmefestő és vegytisztító intézete

Király-utca 101. — Fiók: III. Bul. Carol No. 6, II. Str. Trei Crai No. 10.

Az asszonyért ölni kell

— Eredeti kézirat. — Irta: „Nárcissus” —

A fogházör bekiáltott a hoszu dolgozóterembe: 132. ös. Az asztaltól egy középtermetű, fegyencruhás férfi állt föl, korát a nagy körszakállától nem lehetett megállapítani. Megállt a fogházör előtt.

— 132. ös, a vizsgálóbíróhoz.

A fegyenc homlokára csodálkozó ráncok szaladtak fel. Előre indult, majd egy ajtónál, melyre

Dr. Hoffmann Henrick

vizsgálóbíró

szövegű tábla volt kitéve, megálltak, az őt kopogott, majd beléptek. A szobában csak a bíró volt, 50—60 év körüli, borotvált, szemüveges arc, nézése inkább szelid volt, mint szuró. Intett az őrnék, mire az távozott, majd helyet mutatott a fegyencnek.

— Foglaljon helyet, — az meglepődött de leült.

— 135. ös fogoly, dr. Janert Andor, ön kívülről benyújtott kérvény alapján kegyelmet kapott, hátra levő büntetését elengedték, a jelen pillanattól kezdve szabad ember — kis szünetet tartott, figyelte a fegyencet. Az mintha villamos ütés érte volna, megrezzent, először értelmetlenül bámult maga elé, azután hangosan zokogni kezdett, mint egy gyermek. A bíró hagyta, csak kisvártatva, mikor némiképp lecsendesedett, szólalt meg ismét.

— Dr. Janert Andor, önt ezelőtt két évvel elítélték 10 évi fegyházra emberölés miatt. Annak idején tettét beismerte, de részletes vallomást nem tett, én kértem magát, hogy beszéljen, mert érdekelt sorsa, de ön konokul hallgatott. Most, hogy eltávozik, ismét kérem, beszéljen, könnyítsen saját magán, beszélje el, hogy történt az egész.

A fegyenc egy kicsit hallgatott, azután megszólalt.

— Bíró ur, mindent elmondok. — Azzal beszélni kezdett.

*

Ezelőtt négy évvel, mikor mérnöki vizsgámat letettem, szerelmes voltam egy szép szőke lányba. Szerelmes voltam, mint egy kis diák. A lányt Irmának hívták, ő is szeretett, házuknál mindennapos voltam. Alig vártam a délutánokat, mikor kertjükben a kis lugasban ketten marad-

tunk. Lüktező, forró testét karjaimba szoritottam és halálosan csókoltam a száját. Ő reszketett, de hévvel viszonzta ölelésemet és csókjaimat. Nagyon szeretett és mindent elérhettem volna, de becsületem és önérzetem visszatartott. Ugyancsak ebben az időben udvarolt Irmának egy másik fiatal ember is, egy Folger Hans nevű orvos, egy éve volt még hátra a doktorátusig, de ő is életre-halálra udvarolt, habár Irma viselkedéséből kivehette, hogy nem szimpatizál vele és nem szívesen van társaságában.

Folger Hans nagyizóló, nagyszáju fiú volt, akit nagyon sokszor kaptam hazugságon.

Én nem szerettem, nem azért, mintha versenytársam lett volna, mert hisz az nem volt, mert én Irmával már régen megegyeztem, hogy ahogy megfelelően el tudok helyezkedni, a feleségem lesz. De Folger Hansot természeténél fogva nem szerettem.

Ekkor történt életem egyik sorsdöntő fordulója. Azaz egyszerre két esemény jött össze, amely végzetessé vált.

Egy délután elmentem Irmához, őt nem találtam odahaza, helyette Folger Hansot találtam a lugasban, eleinte barátságos beszélgetés indult meg közöttünk, mely azután Irmára terelődött. Folger olyan hangot vett fel, amelyet én nem tűrhettem, és megintemtem őt. Természetesen a helyzet elmérgesedett. Ő kérdőre vont, hogy mi jogon beszélek én így. Mikor megmondtam, hogy Irma a menyasszonyom, gunyosan hahotázni kezdett és kijelentette, hogy Irmát ő fogja elvenni feleségül. A dialógusunk itt éleződött ki, hogy egyikünk sem akart arról tudni, hogy Irma a másiké legyen. Végül is ő egy indítványt tett.

Vivjunk amerikai párbajt.

Amibe én akkor nagy felhevültségbe belementem.

Másnap délután eljött hozzám egy dobozzal, amiben egy urna volt és két golyó. Egy piros és egy fekete. Megállapodtunk a feltelekekre is, aki a fekete golyót húzza, annak el kell tűnnie és egy hónapon belül meg kell ölnie magát. Mind a ketten a becsület szavunkat adtuk erre.

Aztán egyszerre huztunk. Egyszer-

re néztük meg a golyókat. Én a pirosat huztam.

Folger Hans huzta a feketét. Viasz sápadt lett és megtántorodott, de hiába. Az ő indítványa volt, épp úgy huzhattam volna én is a fekete golyót.

Rá három napra áliáshoz jutottam, egy nagy vállalkozó cég alkalmazott. Fizetésem nagyon szép volt, de mindjárt beléptem után cégem küldött két hónapra Afrikába egy vasutvonalat befejezni, mert az építést vezető mérnök meghalt és a munkálatok megakadtak és így nekem haladéktalanul utra kellett kelnem.

Már ősz felé járt az idő és nekem nagyon fájt a szívem, mikor el kellett utaznom Irmától, ő is nagyon szomorú volt szegény, de én vigasztaltam, hogy csak két hónapra van tulajdonképpen szó. De ő lázasan szorította a nyakamat és nem akart elengedni.

— Ne menj el Andor, mert én nagyon egyedül maradok.

Meg akartam nyugtatni, de ő szájjával lezárta számát, majd tovább beszélt, ziláltan, lázasan.

— Andor, ha elmész, hogy ott messze ne felejtél el, hogy mindig szeress... most neked adom magamat... a feleséged akarok lenni...

Egy láz fogott el mindkettőnk, agyunk megszűnt józanul gondolkodni, és én magamévá tettem. Fehér, hótiszta leányszobájában, azon a késő nyári délutánon adta nekem hótiszta leánytestét. Az ablak csipkefüggönyén átszűrődött a lenyugvó nap bucsusugara, mely aranyos fényt hintett a szobára.

Bodros szőke feje lázasan hánkolódott az asszonnyá érésbe, hófehér teste erősen tapadt hozzám, kicsiny melle kökeménnyé feszültek kezem alatt, de aztán boldog asszonyi sikollyal harapott a vállamba.

Én azután elutaztam, elvittem magammal annak a késő nyári délutánnak a csodás emlékét. A két hónapból két év lett, olyan helyen jártam, ahol postának nyoma sincs, három hónapig fektüdtem sárgalázban élet és halál között, de végül mégis csak visszatértem, zsebemben a kész vasutvonal térképével. Nagy honoráriumot kaptam és híres emberré lettem. Estélyt rendeztek a tiszteletremre, de én, ahogy szabad lettem, Irmáékhoz siettem.

Őtet találtam egyedül otthon. Mikor meglátott, elsápadt és megfogódzott a falba.

— Andor, hát... hát maga él? —
sugta alig érthetően. — Nekem azt
mondták, hogy maga meghalt és...
és én el is gyászoltam.

Ekkor már folyt a könnye. Én
szerelmesen közeledtem felé, de ő
kibontakozott karjaimból.

— Nem szabad... már nem sza-
bad, Andor.

Ismét értelmetlenül néztem rá. —
Miért?

— Én... én... férjhez mentem.

Megbénult az agyam és képtelen
volt a legcsekélyebb gondolkozásra
is, nem bírtam hirtelen felfogni a
szavak jelentőségét. Némán álltam
ott és éreztem, hogy lassan fehére-
dik az arcom és valami fagyasztó
hidegség csap meg.

Aztán ő félig sirva elmondta, hogy
félévi távollétem után halálom hírért
hozták, ő még egy évig várt, aztán
szülei erőszakolására férjhez ment.

— De mi lesz ezután, hogy fo-
gok élni, — tört ki fájdalmasan.
Félig aléltan karjaimba szoritottam,
szomjas szájjal közeledtem felé, de ő
elfordította szomorú kis fejét. Ebben
a pillanatban nyílt az ajtó és belé-
pett egy férfi.

Irma az ajkába harapott.

— A férjem.

Folger Hans volt. Eddig még nem
is gondolkoztam a férjen, de most
örült módon meglepődtem Folger
galádságán. Elengedtem Irmát. Ő ott
állt az ajtóban és gunyosan mo-
solygott.

— A, a visszatért szerelmes, par-
don, éppen rosszkor jöttem, de té-
ved kedves Janert, nem fogja foly-
tatni azt, amit megkezdett, mielőtt
kiment volna, nagyon jól tudom,
hogy Irma a maga szeretője volt.

A dühtől felháborodva kiáltottam
közbe, de ő tovább folytatta ocs-
mánylásait. Mire eddigi gabszágain
felháborodva, elvesztettem józansá-
gomat, elöntött a vér és ott agyon-
löttem Folger Hansot. Azután elme-
séltem mindent Irmának és jelent-
keztem a rendőrségen.

*

A bíró figyelmesen hallgatta végig
a fogoly szavait. Felállt és kezét fo-
gott avval.

— Doktor ur, sok szerencsét és
boldogságot kívánok önnek az élet-
ben, még nem vesztett semmit, még
fiatal, előre.

— Még csak egyet, bíró ur —
szólt a fogoly — a kérvényt ki ad-
ta be.

— A kérvényen két aláírás volt,
az egyik az édesanyjáé, a másik...
Lambert Irmáé.

H U M O R.

Blau és Stein hosszas haragos-
kodás után kibékültek.

— Látod, — mondja Stein —
nem volt szép tőled, hogy min-
denféle kigyót-békát kiáltottál rám.
Én másképp viselkedtem, mert a
legjobb információkat adtam ró-
lad még legutóbb is. Megmond-
tam, hogy üzleted kitűnően megy,
sokat szerzel és tekintélyes va-
gyonod is van.

— Ez szép tőled Stein, nagyon
köszönöm és mondd, kinek adtad
ezt az információt?

— Hát kinek? Az adófelügye-
lőnek, — mondja Stein.

Borbély: Ugy vágjam le a ha-
ját, mint a kedves férjét, vagy
mint a kedves kisleányt!

Héves ostrom alá fog egy tizen-
nyolc éves leányt Gruber tata, az
örökifju bohém. De minden hiába,
a leány fitymálva tromfol:

— Ugyan mit kezdek egy ilyen
negyvenkettessel, mint Ön?

— Óh, hát nem tudja, kedves
kisasszony, hogy a negyvenkette-
sek milyen nagyszerű szolgálatot
teljesítettek a háboruban? — így
a művész.

— Igen, de nyolc nap kellett
hozzá, míg felállították, — vágja
rá a „kisleány“.

Az országuton két pasas egy
Ford-kocsi mellett kártyázik. Aki
nyer, azé a Ford-kocsi.

Az egyik megnyeri a pártit, fel-
ugrik és elfut, de visszakiált:

— Jó utat!

Cicázás

Lehet-e egyszerre többet szeretni?

— Levél a szerkesztőhöz. —

Kaptuk a következő levelet: B. lapjuknak slovákiai állandó ve-vője és hű olvasója, egy tiszteletteljes kéréssel bátorodom Önök-höz fordulni.

B. lapjuk Nádassy Ernő szá-mában közölt „Beszélgettem egy férjjel” című mondjuk anekdotát, esetleg aforizmat egy társaságban, — melyben négy nő és pedig egy korosabb özv. uriaszony, egy fiatal uriaszony, egy leánysz-szony és egy 26 éves urileány és én, a 48 éves férfi volt jelen, — miután hasonló tárgyról volt véletlenül szó, b. lapjuk fenti szá-mát átnyújtottam a fiatal asszony-nak felolvasásra.

Felolvasás után eszmecsere ke-ltezett arról, mennyiben jogos, vagy jogtalan a férfiak felháboro-dása egy in flagranti esetében, akár feleségről, akár pedig barát-nőről legyen szó?

Az általános vélemény az volt, hogy a jogos vagy jogtalan fel-háborodás distingválás alapján diszkusszió tárgyát képezhetné, de a meglepetésszerű hatás alatti fel-háborodás érthető, csupán a leány-asszony jelentette ki meggyőződés-szerűen, hogy a férfiak csak hiu-ságból követik el azt az ostoba-ságot, hogy insultálnak s vélemé-nyének helytelenségéről semmiféle érvvel őt meggyőzni nem állott módunkban.

Tehát quasi sanctionálta a nő-nek — legyen az akár feleség, akár barátnő — azt a jogát, hogy egyidőben, t. i. egy viszony tar-tama alatt, több férfit is megaján-dékozhat kegyével s ez egyálta-lában nem esne az erkölcstelensé-g fogalma alá, csak a férfi os-toba hiúságával ellenkezik

Miután az illető hölgyet néze-tének és erkölcsi felfogásának helytelenségéről meg szeretném győzni, tisztelettel kérem szíves véleményüket b. lapjukban, arra vonatkozólag, mikép bírálják meg Önök az olyan nőnek a lelkivilá-gát, erkölcsi felfogását, megbizha-tóságát, általában egyéniségét, aki jogot adna a nőnek — legyen az

akár feleség, akár barátnő — arra, hogy egy viszony tartama alatt több férfit is megajándékozhat ke-gyével s a nő tettét nem minősíti egyébként, mint hogy az a férfiak ostoba hiúságával ellenzik csak?

Szíves véleményüket előre há-lásan köszönve, nincs kizárva, hogy avval sokaknak tehetnek jó szolgálatot, vagyok kiváló tiszte-lettel lapjuk hű olvasója, Poprád, 1929 július 8.

Válasz: Teljes mértékben oszt-juk véleményét, amikor azt mondja, hogy egy nő egy viszony tartama alatt csupán csak egyet szérethet. Ez a feltevés annál is inkább áll, mert az Ön által említett nő társa-ságbeli lány, aki a férfiban nem-csak a himet nézi, de keresnie kell egy kevés lelki kapcsolatot is. Más lapra tartozik azonban az, hogy a nő és ugyanazon viszony tartama alatt több férfival is folytathat-e nemi életet, vagy sem, mert erre ugyan minden nő predestinálva van, csak-hogy ez már az erkölcstelenség fo-galma alá esik, minden női méltó-ságon alul van és a nő tekintélyét, értékét aláássa és megbélyegezi. Ha-csak — mert kivétel mindig van — tehát hacsak az a nő nem azért szeretkezik, hogy evvel pénzt sze-rezzen és magát fenntartsa. Mert ebben az esetben a tény nem esik bírálat tárgyává és a kritika éle mindjárt tompul.

A világháború 15. ik esztendeje után úgy alakult a társadalom, il-letve ennek csak egy része, hogy egy nő életében egy barátot meg tud bocsátani, de azonnal elítéli, ha megtudja róla, hogy az elsőt követi a második, a harmadik stb. A nő perditává aljasul le és magára sűti az erkölcstelenség bélyegét. Egész nyugodt lehet az illető nő, (akiről t. i. az Ön levelében van szó) a férfiak nem csinálnak ebből hiu-sági kérdést, csak elfordulnak tőle és ha véletlenül szerették, sajnálni fogják. (bg.)

Hirdessen lapunkban

„Szarvas” Kávéház és étterem. A Gyárváros legjobb szórakozó helye. Kitűnő konyha, italok! Váradi Aladár igazgató vezetése alatt esténként gyönyörű kabaré műsor.

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. — Kéziratokat nem adunk vissza. — Levelet csak válaszbélyeg ellenében irunk.

Kovács Ágoston, (Temerin). A démon és a Nőért c. két beküldött novellája nem vált be. Elárul egy kevés tehetséget, de még mindig nem az, ami nekünk kell. Kiseb-b vidéki lapok talán szívesen közölnék.

S. Gy., (Padina). Verseket ritkán közlünk és akkor is csak jót. Ez a kettő nem az.

K. L., (Zágreb). Kivételt nem te-hetünk, mert ilyen alapon száz és száz esetben kellene kivételt tenni. De ha azonban jó dolgot küld, egész nyugodt lehet, hogy közölni fogjuk.

Többeknek. Kéziratokat nem ör-zünk meg, ilyeneket vissza nem adunk és akik e helyen nem kap-nak választ, azok nem váltak be Kiadóhivatali ügyekben csak válasz-bélyeg ellenében irunk.

Elsőrendű

keményfahálok,
ottománok,
ágybetétek

olcsón SIEBOLD butorgyárban,
Timișoara II. Táviráda utca 19.
Tel. 6—99. (39)

Ez a hely

a MIA
Krém
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács
gyógyszertárában, Timișoara-Fabric,
kapható, de a hirdetést nem közöljük,
mert mindenki tudja, hogy a MIA
KRÉM-nek nem kell már reklám

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Pontosan járó órák

Lelkiismeretes
órajavitások :

**Gács
Ferenc**

órásnál, Timișoara

Király-utca 12. sz.

(Erzsébetváros)

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

A RÓKA

A legjobb képes heti élel-
lap. Ára 6 lei, 4 dinár,
2.50 ckor.

— Mindenütt kapható. —

Ön szép lesz ha „Dolly” krém, pu-
dert és szappant használ,
mely mindennemű szeplőt, májfolt-
ot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül
eltávolít. — Kapható :

**Roth Jenő gyógyszerár-
ban Timișoara, Mehala**
(villamosmegálló.)

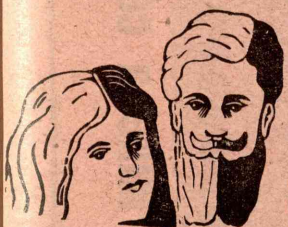

Majthényi Károly

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Hirdessen lapunkban!

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gázkályha
javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Haját, szakállát

„Glóriával”

a hajfestékek ki-
rálynőjével fesse.
Rögtön fest barn-
ára és feketére.
Garantáltan tar-
tós és ártalmatlan.
Egy doboz
hajfestéket uta-
sítással és még 9 darab hasznos és szükséges
pipereccikkel együtt **csak 345 leiert**
franko utánvétellel küldök. A mellékelt 9
darab piperecikk a következő: 1.) Egy üveg
Dr. Lassar-féle folyékony Kátrány Hajmosó-
szer festés előtti mosásra. 2.) és 3.) Két haj-
festő kefe. 4.) Egy hajfestő fésű. 5.) Egy drb.
Kátrányszappan festés utáni mosásra. 6.) Egy
üveg folyékony Brillantin a festett hajnak.
8.) Egy hajfestő tálcika. 9.) Egy utasítás haj-
ápolás, arcápolás, kéz- és testápolásról.

**Beretva-
apparátus**

finoman ezüstözve,
nikkel etuiben, be-
lül bársonyozva és
még 9 darab hasznos és szükséges
pipereccikkel együtt

csak 165 leiert küldök franko
utánvétellel; és pedig még: 1.
Egy borotválkozó ecset. 2. Egy
borotválkozó rud-szappant. —
3. Egy nickelezett borotválkozó
csésze. 4. Egy borotválkozó pen-
ge. 5. Egy timsó. 6. Egy vér-
elállító stiftet. 7. Egy parfumi-
rozott puder. 8. Egy üveg L'ori-
gan Kölniviz. 9. Egy körömkefe.

Kövérséget

bármely testrészében köny-
nyen és diétazavarás nél-
kül távolíthatja el a „Dop-
pelrol”-er”-rel való ötperces
naponkénti reggeli és esti
önmassageval. Egy appa-
rátus és még 9 drb. szük-
séges és hasznos pipere-
cikkel együtt **csak 590**
lei, küldöm franko után-
vét mellett a következőket még: 1. Egy fi-
nom arcszappan. 2. Egy finom arctisztító
Solution zsíros vagy száraz arcnak. 3. Egy
finom nappali arckrém. 4. Egy finom éjjeli
arckrém. 5. Egy finom pudert. 6. Egy
L'origan Kölniviz. 7. Egy ajakrouge. 8. Egy
finom arcrouge. 9. Egy utasítás a hajápolás-
ról, arcápolásról, kéz- és testápolásról.

Nicolin-nál Magazin „Parisienne” Timișoara I., Strada Avram Iancu 4.

Tipografia UNION könyvnyomdája. Lugoj

Speciális hajfestés, ■ ■
ősz haját bármilyen színre garancia mellett
vállalok.
Vizondolálás, vasondolálás, manikűr és
bármilyen hajmunkák.

Női és férfi fodrászterem
TODOROV Belváros,
Ferdinand mellett. Str. Alba-Iulia 4.

Vizumokat és más meg-
bizásokat
Bukarestbe 36 óra alatt elintéző
PINKERTONBOY
Timișoara — Telefon 75

vízvezeték, villany- és csatornázás
szerelő

Skála János **f a s z o b r á s z**

Timișoara IV., Strada Gelu 18
(Pacsirta-utca) (930, 30)

Butorfaragást, fac-illárt, fa-
szobrot és disztárgyat készi-
tek a legfinomabb kivitelben

Villanyberendezéseit, motor-, dy-
namó-mágnes, orvosi electromű-
szereit és felvonót (Lift) gyorsan,
pontosan javít és tekeressel:

Goldsmann R. (32)

Electrotechnikai vállalat
Belváros, Zápolya u. 4.

Fratii Győrffy Testvérek **Műbutorasztalosok**

Timișoara II. Rákási ut 4. sz.
Kész butorok: háló, ebédlő, leány
és uri szobák, valamint irodabe-
rendezések készítése szolid árak
mellett.

Lapunk nyomdája

TIPOGRAFIA UNION **LUGOJ**

izléses kivitelű nyomtatványokat
szállít pontos határidőre.

Folyóiratok és művek
nyomtatására berendezett mű-
intézet.

Nyári melegben

hölgyek és urak, akiknek fényes,
izzadt az arcuk, kezük,
hónaljuk, nedvesítsenek meg
egy puha törülközőt vagy ruha-
darabot olyan vízzel, melyben
fele arányban valódi

Diana- **sós borszesz**

van elkeverve s aztán dörzsöl-
jék be ezzel gyengén az izzadt
testrészt. A mosdóvizbe (láb-
vizbe) is célszerű egy kanálnyi
Diana-sós borszeszt önteni. A
bőr üde és puha lesz, a fé-
nyesség, izzadságszag eltűnik.
(34)

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu

Vacarescu 25 (Bemgasse.)

RÁDIÓ-REKORD

a legújabb, 1929-es típusu,
óriási hangerejű és hang-
tisztaságú rádiókészülé-
kek gyönyörű kivitelben.
Minden nagyobb városban
képviselő. Megrendelhetők
lapunk szerkesztősége ut-
ján is, mely esetben olva-
sóink 20% kedvezmény-
ben részesülnek.

E lap hirdetései sikeresek !

Az üzlet lelke a célszerű hirdetés !